

چکیده:

سلامت سیار به عنوان یکی از ابعاد سلامت الکترونیکی، اخیراً به دلیل افزایش استفاده و ضریب نفوذ ابزار سیار بسیار مورد توجه قرار گرفته است. از مزایای استفاده سلامت سیار میتوان به دسترسی هر کس، در هر زمان و هر مکان، کاهش هزینه ها، کارایی فرایندها و دسترسی آسان برای بیماران و متخصصان نام برد. به جهت سرمایه گذاری برای استقرار این فناوری، بهتر است پیش از اقدام برای نصب و راه اندازی و استقرار از ابزاری جهت سنجش سطح آمادگی الکترونیکی در سازمان استفاده کرد. این اقدامات منجر به برنامه ریزی مناسب و علمی جهت استفاده از سیستم سلامت سیار به عنوان یک مزیت رقابتی برای سازمان ها خواهد شد. در تحقیق حاضر ابتدا معیارها و زیر معیارهای ارزیابی آمادگی الکترونیکی سلامت سیار بیمارستانی توسط خبرگان بیمارستان قلب شهید رجائی تعیین و تایید نهایی شد و سپس به صورت پرسشنامه های مبتنی بر تکنیک AHP فازی جهت اولویت بندی در اختیار ۱۵ نفر خبره قرار گرفت. در مرحله بعد دو پرسشنامه ی دربرگیرنده اهمیت و وضعیت معیارها در سازمان در اختیار ۵ نفر خبره قرار گرفت و در نهایت سطح فعلی سازمان از لحاظ معیارهای دارای اولویت بالاتر بر اساس این پرسشنامه ها تعیین شد. اولویت بندی معیارهای اصلی نشان می دهد که معیار آمادگی آموزش سلامت سیار با وزن ۰.۲۵۸ بیشترین وزن و به ترتیب آمادگی پایه ای سلامت سیار ۰.۲۵، آمادگی فنی سلامت سیار با وزن ۰.۲۴۳، آمادگی اجتماعی سلامت سیار با وزن ۰.۱۳۳ و در نهایت آمادگی قانونی سلامت سیار با وزن ۰.۱۱۶ کمترین درجه اهمیت را داراست. همچنین بر اساس بررسی انجام شده مشخص شد که در سازمان معیار آمادگی پایه ای سلامت سیار در سازمان در وضعیت بدی (امتیاز = ۳) معیارهای آمادگی فنی و آمادگی آموزشی سلامت سیار در وضعیت نسبتاً بدی (امتیاز=۲) و معیار آمادگی اجتماعی در سازمان در وضعیت متوسط (امتیاز = ۴) قرار دارد.

کلمات کلیدی: سلامت سیار، ارزیابی آمادگی الکترونیکی، AHP فازی